

Wat de Bijbel leert over bloed

Dit onderwerp is voor sommigen weerzinwekkend, het is echter van het hoogste belang in Gods heilsplan, want: “... *zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving*” (Hebr. 9:22).

Het woord “bloed” staat ongeveer 400 keer in onze Bijbel en, hoewel het in de profetische Schriften allereerst betrekking heeft op het offeren van dieren, leert de apostel Paulus ons in zijn brieven dat wij in Christus hebben: “... *de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade*” (Ef. 1:7).

Enkele decennia geleden stelde een grote kerkelijke groepering voor om alle lofzangen uit hun liedboek te verwijderen die verwezen naar het bloed van Christus. Het was een trieste dag voor die organisatie. Niettemin, omdat het bloed van Christus niet meer gevonden kan worden in sommige liedboeken, staat het nog steeds in het geïnspireerde Woord van God. Het is het fundament van het Evangelie der genade Gods in de bedeling waarin we nu leven.

<u>Inhoud:</u>	blz.
(1)-- Leven in het bloed	2
(2)—De doodstraf ingesteld	3
(3)—De eerste moordenaar	4
(4)—Verlost door bloed	5
(5)—Een terugkerend offer	6
(6)—Het offer eens en voor altijd	7
(7)—Het bloed van het eeuwig verbond	7
(8)—Het bloed van de profeten	8
(9)—Mijn bloed van het Nieuwe Testament	9
(10)—Het verraad van onschuldig bloed	10
(11)—De verklaring van de Heere	10
(12)—Israëls onwetendheid	11
(13)—“Gelijk” grote druppelen bloed	12
(14)—Geestelijk voedsel uit de hemel	12
(15)—Bewijs van dood	13
(16)—De bloedakker	14
(17)—Tekenen van de dag des Heeren	14
(18)—Verbod voor Heidenen	15
(19)—Uit één bloede	16

(20)—Paulus neemt zijn verantwoordelijkheid	16
(21)—Voeten die snel zijn om bloed te vergieten	17
(22)—Een verzoening door het geloof in Zijn bloed	18
(23)—Gerechvaardigd door zijn bloed	18
(24)—De gemeenschap van het bloed van Christus	19
(25)—Verlossing door Zijn bloed	20
(26)—Nabij gebracht door het bloed van Christus	20
(27)—De worsteling van de gelovigen	21
(28)—Vrede door het bloed van het kruis	22
(29)—Verdrukkingsheiligen gereinigd	22
(30)—Overwinning door het bloed	23

(ad.1)--**Leven in het bloed**

Schriftlezing Leviticus 17:11:

“Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen”.

Als George Washington en zijn artsen de waarheid van deze passage hadden geweten, zou het zijn leven hebben verlengd. Ze lieten hem minstens drie keer bloeden door aderlating, voordat hij uiteindelijk stierf. Aangenomen wordt dat hij eigenlijk alleen een ernstige keelontsteking had. Gods Woord is volkomen duidelijk over bloed. Het leven is in het bloed. Dit is waarom er staat geschreven *“... zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving* (Heb. 9:22).

Bloed dat wordt vergoten brengt de dood voort, en het is slechts de dood dat zal voldoen aan Gods rechtvaardige eis met betrekking tot de zonde. *“Want de bezoldiging (het loon) der zonde is de dood ...”* (Rom. 6:23).

De lichamelijke dood leidt, voor de zondaar zonder Redder, tot de tweede dood. De tweede dood is het eeuwig gescheiden zijn van God en leidt naar: *“den poel..... van vuur en sulfer”* (Op.21:8). Dat is de reden waarom het bloed van Christus vergoten werd, het was voor ons. Hij stierf voor onze zonden, ja voor u en voor mij! Hij alleen onderging, voor ons, zowel de lichamelijke dood alsook de toorn van de Almachtige God.

Dit is wat God nodig vond en dit is wat Christus deed. Daarom zal God, in deze bedeling van genade, iedereen redden die gelooft in de eenvoudige evangelieboodschap dat:

“... Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften ...” (1Kor. 15:3-4).

En dat Christus is: *“opgewekt om onze rechtvaardigmaking”* (Rom.4:25).

Het vergieten van bloed is geen lichte zaak. We respecteren dat opdat we geen bloed vergieten door moord, en we het bloed van Christus accepteren als vergeving voor onze zonden.

Invoeging met betrekking tot het eten van bloed in de huidige bedeling

Zal God boos op ons zijn als we bloed eten?

Door: Pastor Ricky Kurth

Bloed eten was verboden volgens de Wet van Mozes (Lev 7:26,27), maar "*wij zijn niet onder de wet, maar onder de genade*" (Romeinen 6:14). Het is waar dat de mensen werd verteld om geen bloed te eten vóór de wet werd gegeven, maar daar was een reden voor. God vertelde Noach:

".....vlees met zijn ziel, dat is zijn bloed, zult gij niet eten (Gen.9:4).

Toen God het vegetarische dieet van Adam hier uitbreidde (Genesis 1:29 vgl. 9:3), waarschuwde Hij Noach om het vlees van een dier met zijn bloed niet te eten, want het bloed van een dier is "het leven ervan" en God had een ander doel voor ogen met betrekking tot het leven van dieren:

"Lev. 17:11 en 12: 11 Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen. 12 Daarom heb Ik tot de kinderen Israëls gezegd: Geen ziel van u zal bloed eten; noch de vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert, zal bloed eten.

Het woord "daarom" laat hier duidelijk zien dat de reden waarom zij geen bloed mochten eten onder de Wet was omdat: "*het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen*". We weten dat dit ook vóór de wet het geval was, want dierenoffers waren vereist om door God "aanvaard" te worden ook vóórdat de wet werd gegeven (Gen 4:4).

Maar dat is niet waar onder de bedeling der genade omdat Christus Zijn bloed heeft vergoten om ons met Zichzelf te verzoenen (Kol. 1:20-21); iedereen die zegt dat we geen bloed mogen eten omdat het leven van het vlees in het bloed is, moet geloven dat het bloed van dieren nog steeds verzoening doet voor de zielen van mensen, want dit is de enige reden waarom het eten van bloed verboden was.

Dit is vergelijkbaar met Gods verbod op het eten van onreine dieren. De enige reden waarom God zei dat sommige dieren onrein waren (Lev.11) was om Israël te leren dat sommige mensen onrein waren, d.w.z. de heidenen (Leviticus 20:24-26 vgl. Handelingen 10: 9-16,28).

Dat betekent dat iedereen die zegt dat bepaald voedsel vandaag onrein is moet geloven dat de heidenen nog steeds onrein zijn. En iedereen die zegt dat we geen bloed mogen eten "*want het leven van het vlees is in het bloed*" moet nog steeds geloven dat het bloed van dieren verzoening bewerkt voor de zielen van mensen.

(ad. 2)--De doodstraf ingesteld

Schriftlezing Gen. 9:6:

"Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.

De doodstraf is niet uitgevonden door de mens, want het werd ingesteld door God! Al in de dagen van Noach zag God in Zijn wijsheid de noodzaak van strenge straffen voor ernstige

misdaden. Daarom instrueerde Hij Noach: *“Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden ...”*. De reden dat God de dood vereiste voor iemand die het leven van een ander mens zou nemen is omdat de mens geschapen is naar het beeld van God. Merk op dat een dergelijke straf niet achteloos gegeven werd voor zomaar een misdaad, maar alleen voor degene die het bloed van een ander mens had vergoten. Wanneer dit het geval was, gaf God de mens de bevoegdheid om de juiste straf uit te voeren. Hoewel de Heere Zelf in deze zaak de zorg op Zich kon nemen, was het Zijn plan, dat het door de hand van de mens uitgevoerd zou worden (Gen. 9:5).

“En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed uwer zielen eisen; van de hand van alle gedierte zal Ik het eisen; ook van de hand des mensen, van de hand eens iegelijken zijns broeders zal Ik de ziel des mensen eisen.

Twee garanties werden later (Num.35) gegeven om onschuldigen te beschermen tegen de mogelijkheid om gestraft te worden. Vrijsteden werden gegeven voor het geval van onopzettelijke moord. Hier kon de moordenaar tijdelijk een veilige plaats vinden voor een boze achtervolger, de bloedwreker. De beschuldigde had dan het voorrecht om voor de gemeenschap te staan en om geoordeeld te worden aangaande de kwestie. Onder deze richtlijnen diende de doodstraf het grote doel als afschrikmiddel voor moord, omdat de mens geneigd is onjuist te handelen, had dit ernstige gevolgen als iemand ging vluchten. Ook het omgekeerde is waar:

“Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen” (Pred. 8:11).

De meeste van deze uitgangspunten met betrekking tot de doodstraf zijn niet afgeschaft onder de bedeling van genade. Toen Paulus aan de Romeinen schreef, vertelde hij hen dat de hogere machten (overheid) zijn:

“... Gods dienares, een wreekster tot straf dengene, die kwaad doet” (Rom. 13:4).

Daarom overschrijdt een regering de grenzen niet bij het uitvoeren van de doodstraf, want het is volgens de wil van God:

“Hand.25:11: Want indien ik onrecht doe, en iets des doods waardig gedaan heb, ik weiger niet te sterven; maar indien er niets is van hetgeen, waarvan dezen mij beschuldigen, zo kan niemand mij hun uit gunst overgeven. Ik beroep mij op den keizer.

(ad. 3)—De eerste moordenaar

Schriftlezing: Genesis 4:10-11:

“10 En Hij zeide: Wat hebt gij gedaan? daar is een stem des bloeds van uw broeder, dat tot Mij roept van den aardbodem. 11 En nu zijt gij vervloekt van den aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan, om uws broeders bloed van uw hand te ontvangen.

Iemand moet de eerste zijn. De eerste persoon die op de maan liep werd internationaal geprezen. De eerste persoon die het Engelse kanaal overzwom werd als een kampioen geëerd en geprezen. De eerste moordenaar werd bijna “uitgebraakt” door de aarde. Deze taal is wel heel vreemd. Het lijkt erop dat de aarde leeft en er zo van walgt bij het denken dat een mens het leven van een ander mens neemt en dat de aarde niet meer een goede oogst zal gaan geven aan zo iemand en hem zal behandelen zal als een vluchteling uit de

rechtvaardigheid. Al direct na de zondvloed, toen de mensheid een tweede start had met Noach en zijn drie zonen werd de doodstraf voor een moordenaar opgelegd door God en die volgorde is door God nooit herroepen.

God geeft leven en Hij is de enige om het leven te nemen. Abortus eindigt nu vele duizenden levens per dag in de wereld, doch God wil dat niemand een ander het leven zal ontnemen. Bloed is een boeiend schouwspel. Gewoon al van het kijken naar bloed krijgen de meeste mensen er normaal gesproken koude rillingen van, want het vertegenwoordigt het leven. Het bevat het leven van het vlees en wanneer dit het lichaam verlaat, is het leven verdwenen;

“Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen” (Lev. 17:11).

Veranderingen in “bedeling” beïnvloeden veel relaties tussen God en de mens. In elke bedeling is de moordenaar altijd iemand die afgescheiden wordt van de samenleving om gestraft te worden.

Vandaag de dag is moord iets dat helaas heel gewoon onder de “nou en” generatie is geworden, zoals vele films laten zien. De eerste en de laatste moordenaar zijn onder Gods vloek. Maar door het kostbare bloed van Christus is voor alle mensen vergeving mogelijk van alle zonden en misdaden (Ef. 1:9).

(ad. 4)—Verlost door het bloed

Als we dus het Woord van God, aan Israël, lezen in Ex. 12:13:

“En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal.”

“Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, ...” (Rom. 15:4).

God laat heel duidelijk in Zijn Woord weten dat Hij de nadruk legt op “vergoten bloed”. We weten dit vanuit:

“Heb. 10:4: “Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme.”

Israël kon niet weten dat, door het bloed van een smetteloos lam te vergieten, dit juist een type was van de dood van het veel later door de Heere Jezus Christus vergoten bloed aan het kruis van Golgotha voor de zonden in het verleden, van het heden en de toekomst van de mensheid. Zie o.a. Rom. 3:25-26:

“25 Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods; 26 Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.

Daarom hadden ze instructies gekregen voor het vermijden van de dood toen God door het land Egypte ging. Let op hetgeen God zegt in Ex. 12:13: "... wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan ...".

Het bloed van Christus wordt door God gezien als tussen Hem en de zondaar. Zijn bloed is beschikbaar voor alle mensen, maar het is alleen effectief voor de zondaar die dit bloed door het geloof in de dood, begraving en opstanding van de Heere Jezus Christus aanneemt als zijn eigen dood (identificeren met), zijn eenmaking met Hem.

Dit geloof is, vanaf Paulus, zonder werken. God heeft geen werken van welke aard dan ook nodig. Hij heeft de geschiedenis van Israël gezien en hun falen om Hem blijvend te gehoorzamen in het doen van werken als uitdrukking van het geloof in wat Hij heeft gezegd. Werken "in zichzelf" kunnen niemand redden. Vertrouw daarom op het vergoten bloed van Christus aan het kruis. Het redde eertijds Israël uit Egypte en het zal ook u redden uit genade en door het geloof in deze huidige bedeling der genade Gods. Zie Ef.2:8-9:

"8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Ad.5)—Een terugkerend offer

Schriftlezing: Hebrëen 9:7:

"Maar in den tweeden tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden.

Door velen wordt geleerd dat bloedoffers noodzakelijk waren voor redding (bedoelt wordt de verlossing van de ziel) van de Oud Testamentische heiligen. Maar vanwege deze veronderstelling zal de bedachtzame student van de Schrift vragen, "Welke bloedoffers dan? Als de offers herhaaldelijk werden gebracht, jaar na jaar, welke verlostte dan één ziel?" Het boek Hebrëen beantwoordt deze vraag, namelijk geen van de offers redde de ziel, in feite waren ze zelfs niet voor dit doel bestemd. Maar wat was dan het doel van dierenoffers? De wet van Mozes was een oorzaak-gevolg contract. Zorgvuldig, methodisch en duidelijk werd het volk Israël verteld hoe alles gedaan moest worden. Gehoorzaamheid aan de wet bracht zegen, ongehoorzaamheid de vloek. Laat de lezer de wet zorgvuldig bestuderen en hij zal zien dat elke zegening en elke vloek fysiek van aard was (Deut. 28). De dierenoffers waren een middel waardoor men vergeving kon ontvangen in de zin van wegneming van de fysieke gevolgen van gemaakte fouten. Een goed voorbeeld hiervan kunnen we vinden in 2 Sam. 24. In dit gedeelte wordt Davids zonde vermeld en wordt het aantal mensen genoemd die als gevolg hiervan door de pest stierven. Zeventigduizend mensen overleden zo aan de gevolgen van Davids zonde. Deze plaag zou zijn voortgezet, maar gelukkig vertrouwden zij zich toe aan de Heere toen David een altaar bouwde en offers aanbood. De offers verwijderden de vloek. Daarom zegt Hebrëen 9:7 ons dat de Hogepriester steeds opnieuw in het Heilige der Heilige moest gaan, ieder jaar opnieuw. En waarom? Omdat deze offers handelden over de oorzaak van het probleem en hierdoor de fysieke vloek wegnam. Deze offers konden het geweten niet heiligen, dat wil zeggen, ze konden niet de innerlijke schuld door de reiniging van de ziel wegnemen. Maar geprezen zij God, het bloed van Christus is vergoten en het reinigt van alle zonden en verwijdert alle schuld. Weet dan ook dat God in deze genade bedeling al uw misdaden vergeven heeft en dat Christus ons verlost heeft van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons (Gal. 3:13).

(ad. 6)—**Het offer eens en voor altijd.**

Schriftlezing: Hebrëen 9:14:

“Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelve Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen?”

Hoeveel te meer dan wat? Het voorgaande vers geeft het antwoord:

“Hebr. 9:13-14: 13 Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; 14 Hoeveel te meer ...?”

Laten we het gaan zien. Heeft dan het bloed van stieren en bokken en de as der jonge koe, wanneer het toegepast werd op een onreine Israëliet, zijn vlees geheiligd en gezuiverd? Voordat we een haastig NEE geven, weet dat het Bijbelse antwoord JA is! Deze dierenoffers die ingesteld waren heeft deze Israëlieten echt apart gezet voor God, het was hun reiniging, het zuiveren van hun vlees. En de Hebrëeuwse schrijver bevestigt deze waarheid en baseert zijn uitspraak in vers 13 op het feit dat dierlijk bloed deze reiniging van het vlees zou kunnen doen, “Hoeveel te meer” zou het bloed van Christus dan volmaakt zijn! En aangezien het dierenbloed niets voor het geweten kon doen ging het bloed van Christus veel verder. Dierenbloed was niet voor een slecht of schuldig geweten. Christus bloed heeft hun geweten gezuiverd. Want zelfs na elk door hun gebracht dierenoffer waren zij nog steeds angstig naar God toe.

En het besmette, onreine geweten was niet zozeer dat van de verlorenen en ongelovigen, maar eerder van de offerende Jood. Maar *“Hoeveel te meer zal het bloed van Christus ...?”* Het is volmaakt, dat is “Hoeveel te meer”. Zo volmaakt, dat niemand het zo geweldige “*eens en voor altijd*” offer van Christus op Golgotha hoeft en kan herhalen. Zodra de werkzaamheid van Zijn bloed werd toegepast, kon Israël naderen tot Gods heilige troon met vrijmoedigheid en in volle zekerheid van het geloof! Voor ons is nu zekerheid uit het geloof en op basis van het bloed van Christus:

“Rom. 5:1: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij (met) God, door onzen Heere Jezus Christus”.

(ad. 7)—**Het bloed van het eeuwig testament.**

Schriftlezing: Hebrëen 13:20-21:

“20 De God nu des vredes, Die den grote Herder der schapen, door het bloed des eeuwigen testaments, uit de doden heeft wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, 21 Die volmakte u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen; werkende in u, hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Het bloed van de Heere Jezus, vergoten op Golgotha, is de basis voor alles wat Hij gedaan heeft en zal doen voor Zijn volk. Dit bloed van het Lam, Dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld geeft zegen voor de onwaardige, opluchting voor degenen die lijden en vergeving voor schuldigen. Maar afgezien van deze persoonlijke voordelen is het bloed van Christus de basis van Gods beloften. Van de grote beloften, die ook verbonden of testamente worden genoemd, noemt het boek Hebrëen de belofte gegeven via Mozes op Sinaï, het Oude

Verbond. Het Nieuwe Verbond staat in Heb. 8:8-13 (verg. Jer. 31:31-32). Dit is het betere verbond omdat het de kracht geeft om te doen wat nodig is, in tegenstelling tot het oude verbond dat zwak was vanwege de slechtheid in de mens door de zonde. Het Nieuwe Verbond zal straks het aardse koninkrijk van Israël voorzien van herstel, vergeving, vrede, welvaart en ook persoonlijke en nationale volheid door de Heilige Geest, het is toekomstig met de onvoorwaardelijke belofte dat het eeuwig zal zijn, dit alles zal plaatsvinden nadat het lichaam van Christus is opgenomen.

Het is geen wonder dat aan Israël geschreven is:

“Hebr. 13:20-21: 20 De God nu des vredes, Die den grote Herder der schapen, door het bloed des eeuwigen testaments, uit de doden heeft wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, 21 Die volmake u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen; werkende in u, hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen”.

Het bloed van het Nieuwe Verbond, dat door Christus vergoten is en voor Israël redding zal geven, is in deze huidige genade bedeling tot de Heidenen gekomen omdat Israël tijdelijk de prioriteit van boven de heidenen te zijn heeft verloren. Wij hebben het bloed wat ons heeft gered vanwege dit verborgen doel van God via Paulus:

“Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus “ (Ef. 2:13).

Dank God voor het bloed van Christus!

(ad. 8)—**Het bloed van de profeten.**

Schriftlezing: Mattheüs 23:30:

“En zegt: Indien wij in de tijden onzer vaders waren geweest, wij zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed der profeten.

Stelt u zich eens een moment voor, verschijnend aangezicht tot aangezicht voor de Heere Jezus, diep in Zijn ogen kijkend en Hem te horen zeggen tot ons: Wee u, “huichelaars”! Wat een schokkende gedachte! Natuurlijk zal dit nooit gebeuren voor ons die leden van Zijn lichaam zijn, want: *“wij kennen Hem niet meer naar het vlees”* (2 Kor.5:16). Maar misschien zou deze fantasie kunnen dienen als een aanschouwelijke beschrijving van de ernst van “trotse schijn” voor God. De Farizeeën protesteerden en zeiden:

“ ... Indien wij in de tijden onzer vaders waren geweest, wij zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed der profeten”

Deze ontkenning werd uitgesproken door degenen van wie Christus zei dat, als gevolg van hun acties, over hen komen zou:

“... al het rechtvaardige bloed, dat vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon van Barachia, welken gij gedood hebt tussen den tempel en het altaar” (Matth. 23:35).

O, hoe vroom waren ze! Hoe superieur en zelfingenomen! Hoe veeleisend, voor de in hun ogen “mindere mensen”, in het houden van de wet tot de laatste jota en tittel! En dan gaan ze ook nog zo ver om te protesteren vanwege hun onschuld tegen Degene die ze zo grof beledigd hebben. Wij, in deze genade bedeling zijn daarom buitengewoon gezegend om

onder het leiderschap van onze apostel Paulus te mogen zijn, hij is dan ook het voorbeeld van Gods lankmoedigheid met de mens. Let op het getuigenis van de apostel over zijn persoonlijke ijver voordat hij werd gered toen hij op weg was naar Damascus:

“ ... indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer; ... naar de wet een Farizeeër; Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk” (Fil. 3:4b-6).

Na zijn redding achtte hij al die dingen schade om Christus te gewinnen en:

“ ... in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof ...” (Fil. 3:8-9).

(ad. 9)—**Mijn bloed van het Nieuwe Testament.**

Schriftlezing: Mattheüs 26:28 – 1 Korinthe 11:25

“Matth.26:28: Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden.

“1 Kor. 11:25: Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis.

“Hebr. 9:18-22: 18 Waarom ook het eerste niet zonder bloed is ingewijd. 19 Want als al de geboden, naar de wet van Mozes, tot al het volk uitgesproken waren, nam hij het bloed der kalveren en bokken, met water, en purperen wol, en hysop, besprengde beide het boek zelf, en al het volk, 20 Zeggende: Dit is het bloed des testaments, hetwelk God aan ulieden heeft geboden. 21 En hij besprengde desgelijks ook den tabernakel, en al de vaten van den dienst met het bloed. 22 En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving”.

Onder het Oude Verbond ofwel Oude Testament gebruikte men het bloed van dieren voor een reiniging en een zuivering. Het bloed van het Nieuwe Verbond is het bloed waarmee God zuivert, niet iets wat de mens aan God offert. Het is het bloed van de Heere Jezus Christus! Hij zei: *“Dat is Mijn bloed, het bloed van het Nieuwe Testament!”* (Mat. 26:28). De Heere Jezus Christus herdacht Israëls Pascha, het werd hun Pascha op dezelfde dag tussen twee avonden (Ex. 12:6b). Hun dagen waren vanaf 06.00 s 'morgens tot 18.00 s 'middags. De Heere had Zijn laatste Pascha na 18:00 in de avond gegeten voorafgaand aan Zijn kruisiging. Toen zij aten, gaf de Heere aan de twaalf brood en wijn; en verklaarde dat dit Zijn lichaam en Zijn bloed vertegenwoordigde, wat hij op het punt stond op te offeren voor hen en waarop het Nieuwe Verbond zou zijn gebaseerd. Het Nieuwe Verbond in het bloed van de Heere zou het Oude Verbond vervullen. *“Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft”* (Rom. 10:4).

(ad. 10)—**Het verraad van onschuldig bloed.**

Schriftlezing: Mattheüs 27:4:

“Zeggende: Ik (Judas) heb gezondigd, verradende het onschuldig bloed! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? Gij moogt toezien.

Toen Judas de soldaten tot Christus bracht om Hem te arresteren hielp hij hen niet om een schuldige misdadiger te arresteren. Nee, hij was onschuldig bloed aan het verraden. Niet alleen wist hij dat, maar ook de vijanden van Christus en zelfs degenen die hem veroordeelden wisten dat. Nadat Judas drie jaar met Hem had opgetrokken, zou hij toch hebben moeten weten van elke verkeerd gedane daad en zou hij een krachtig getuigenis zijn geweest. Maar er is geen vermelding over Judas van een aanklacht die hij ooit had gemaakt tegen de Verlosser. Na de schuld van zijn goddeloze verraad woog dit zwaar op hem, het getuigenis van Judas was dan ook, *“Ik heb gezondigd, verradende het onschuldig bloed!”* (Matth. 27:4). De hogepriester wist dat Christus onschuldig was. Ze hadden spionnen gebruikt om Hem in Zijn woorden te vangen opdat die tegen Hem gebruikt konden worden, maar dat mislukte. Zij zochten valse getuigen, maar niemand werd gevonden behalve sommigen met tegenstrijdige getuigenissen. Tenslotte namen zij Christus mee naar Pilatus, Hem beschuldigende van het verbieden om schattingen aan de keizer te geven. Maar de priesters wisten goed dat ze een onschuldige man uitleverden aan de Romeinse autoriteiten op grond van valse beschuldigingen. Pilatus wist dat Christus onschuldig was. Was de beschuldiging van opstand tegen keizer Caesar waar geweest dan zou Pilatus actie hebben ondernomen om Christus te arresteren. Hij wist dat de beschuldigingen niet waar konden zijn maar dat ze Hem overleverden uit afgunst. Daarom probeerde hij drie keer om Christus te bevrijden, zeggende: *“Ik vind geen schuld in deze Mens”*. Toen hij niet kon zegevieren over de menigte, stemde Pilatus in met de dood van Christus, maar publiekelijk zei hij, *“... Ik ben onschuldig aan het bloed dezes Rechtvaardigen ...”* (Math. 27:24). Wat is het belang dat Christus Zijn onschuldig bloed vergoot nadat Judas Hem verraden had? Het bepaalt ons er bij dat Hij niet voor Zijn eigen zonden stierf maar voor die van ons:

“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Kor. 5:21).

(ad. 11)—**De verklaring van de Heer.**

Schriftlezing: Lukas 11:51:

“Van het bloed van Abel, tot het bloed van Zacharia, die gedood is tussen het altaar en het huis Gods; ja, zeg Ik u, het zal afgeëist worden van dit geslacht!”

Samengevat in een reeks van waarschuwingen aan de leiders van Israël, vinden we hier een verklaring van schuld. Abels bloed was kenmerkend voor de afwijzing van God en Zijn waarheid reeds vanaf het begin, namelijk vanaf de grondlegging der wereld (v.50). Zacharias bloed vertegenwoordigde diezelfde verwerping tot het einde toe zoals het ook wordt gevonden in 2 Kron. 24:22, het laatste boek in de Hebreeuwse canon:

“Zo gedacht de koning Joas niet der weldadigheid, die zijn vader Jojada aan hem gedaan had, maar doodde zijn zoon; dewelke, als hij stierf, zeide: De Heere zal het zien en zoeken!”

Deze twee mannen, Abel en Zacharias, zijn in v.51 vertegenwoordigers van Gods profeten worden gebruikt als referentie punten in de verklaring van onze Heere en ook de voorspelling van de verdere afwijzing van die generatie van Israël, het boze en verkeerde geslacht. Door te verklaren dat het bloed van deze mannen aan hun handen is, liet Hij hen juist zien net zo schuldig te zijn als hun vaders (v.47-49). Zij zouden dan ook Gods waarheid verwerpen die Hij hen zond door het getuigenis van hun generatie, namelijk de profeet Johannes en de Profeet Jezus. Dit geslacht zou tot het uiterste gaan, zoals hun vaders, bij het

nemen van het leven van Gods woordvoerders. Het nemen van het leven van de Zoon van God was wel het hoogtepunt van alle eerdere afwijzingen. Want Hij was de belichaming van afwijzing en toonde hen de realiteit van deze scherpe verklaring. Dit werd getoond vanuit de houding van hun hart, zoals weergegeven in v.53-54 *“... Hem lagen leggende, en zoekende iets uit Zijn mond te bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten”*. Maar het hoogtepunt op die dag werd bereikt in Pilatus zijn “rechtszaal” toen die verloren generatie werd uitgenodigd om de kruisiging te eisen van De Enige Rechtvaardige, en ze de schuld aan Zijn bloed accepteerden. *“En al het volk, antwoordende, zeide: Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen”* (Matth. 27:25). Op die beruchte dag werd deze boze generatie voor altijd gekleurd met Zijn bloed, een passende vervulling van de verklaring van onze Heere van hun schuld.

(ad. 12)—**Israëls onwetendheid.**

Schriftlezing: Mattheüs 27:25:

“En al het volk, antwoordende, zeide: Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen”.

De leiders van Israël waren zo gericht op het vernietigen van de Zoon van God, Jezus Christus, dat ze voor een moordenaar kozen (Matth. 27:21) om die los te laten in plaats van de Heere Jezus, Hij die niets misdaan had (Matth. 27:22-23). Pilatus wist dat Jezus onschuldig was en hij had dit op een symbolische manier weergegeven, toen hij zijn handen waste (Matth. 27:24) in onschuld door het uitleveren van Christus tot de kruisdood. De Israëlitische leiders namen de verantwoordelijkheid voor de dood van Christus door te zeggen *“... Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen”* (Matth. 27:25). Dit lijkt misschien niet een belangrijke verklaring, maar God hield hen verantwoordelijk voor de moord op hun Messias. We zien deze veroordeling over dit geslacht uitgesproken worden door Petrus op de Pinksterdag (Hand. 2:23) en door Stephanus (Hand. 7:52). Het was vanwege deze zonde, het doden van hun Messias dat Petrus zei in Hand. 2:37-38:

“37: En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Zij hadden Jezus Christus gedood door onwetendheid (Hand. 3:17), maar kregen nog een jaar om te geloven in hun Messias.

De Israëlitische leiders waren zeer verontwaardigd toen ze werden beschuldigd van de moord op hun Messias. Hun bewering van onschuld, alsof ze niets hadden bij gedragen aan de dood van Christus, werd getoond in hun vervuld zijn met nijdigheid (Hand. 5:17) omdat de apostelen hen beschuldigden dat zij degenen waren die eisten dat Christus ter dood gebracht moest worden.

Hun verontwaardiging is te zien in Hand. 5:28, waar ze protesteerden door te zeggen

“... gij hebt met deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van dezen Mens over ons brengen”.

Hoe kort is het geheugen van mensen! De menselijke natuur is helemaal niet veranderd sinds Adam probeerde de vrouw de schuld te geven van zijn zonde (Gen. 3:12). De mensen

van vandaag de dag weigeren ook nog steeds te erkennen dat zij zondaars zijn. En ze weigeren nog steeds om te erkennen dat ze Jezus Christus als hun Verlosser nodig hebben.

(ad. 13)--"**Gelijk**" grote druppelen bloed".

Schriftlezing: Lukas 22:44:

"En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde aflieden".

Wat viel hier precies neer op de grond? Zweet. Was dat alles? Ja, maar dit zweet werd als (gelijk) "*grote druppelen bloeds*". Dat is wat het was, maar dat is ook wat het niet was. Onze dierbare Heere zweette niet Zijn kostbaar bloed uit. Zeker was Hij "*in zwaren strijd*", en daarom ook "*bad Hij te ernstiger*". Hij was in doodsangst. Hij bad des te ernstiger. Maar hoe kwellend was deze beproeving in de hof van Gethsemané dat zelfs Zijn zweet als bloed werd en een uiting was van Zijn lijden in dat uur.

Zeker, Christus bloed is vergoten aan het kruis! Het was daar, waar Zijn met nagelen doorboorde handen en voeten, en ook Zijn doorboorde zijde, dat het kostbare bloed van Christus werd vergoten.

Wat zou het voor de Zoon geweest zijn, Die altijd dingen had gedaan die "de Vader behaagden" om van God verlaten te worden en voor ons tot zonde gemaakt werd tijdens die drie uren van duisternis, zodat wij niet eeuwig gescheiden van God zouden zijn in de poel van vuur! Het was de "*vreugde, welke voor Hem lag*", dat Hij de kruisiging verdragen heeft, "*... Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht ...*" (Heb. 12:2). Het lijden van het kruis was Gods plan voor Zijn geliefde Zoon, Die Zichzelf inderdaad overgaf aan de schaamte en schande voor zondaren, daarom zijn wij Hem eeuwig dankbaar. Wij hebben "... de verlossing door Zijn bloed" [en niet zweet] "de vergeving der misdaden" (Ef. 1:7) in deze bedeling van genade en hebben door het kruis de vergeving van ALLE zonden.

(ad 14)—**Geestelijk voedsel uit de hemel**

Schriftlezing: Johannes 6:48-59

"Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven ..." (Joh. 6:54) Is het niet volkomen duidelijk dat de Heere figuurlijk spreekt door deze symbolen? Is het dan echt mogelijk dat sommigen een religieus ritueel rond dit tekstgedeelte zouden verzinnen? Op de eerste vraag beantwoorden we graag met 'ja'. Helaas moeten we ook de tweede met 'ja' beantwoorden.

Vers 47 zegt, "*Voorwaar, voorwaar zeg ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven*". De gedachte die men dan heeft in dit gedeelte is dat door te geloven in Hem, men Zijn vlees eet en Zijn bloed drinkt. In de context, evenals in het hele boek van Johannes is geloven in Hem het aanvaarden van Hem volgens de profetische koninkrijks openbaring. Hij presenteerde zich als hun CHRISTUS of Messias en als de ZOON VAN GOD of God de Zoon. Dit is het koninkrijk evangelie van vers 69 wat Israël moest geloven. Dat is niet het Evangelie van genade voor nu in deze bedeling maar was het evangelie (goede nieuws) voor hen. De Joden

waren verplicht om dit koninkrijks evangelie te geloven en Hem te ontvangen als hun Christus, of anders als ongelovigen te worden veroordeeld met eeuwige verdoemenis. De apostelen begrepen er slechts een klein beetje van (vs. 68) maar toch geloofden zij Hem. De rest walgde van Hem en waren in opstand bij de gedachte aan wat Hij bedoelde. Het was van deze laatste soort echter, waaruit de onschriftuurlijke leer van de transsubstantiatie naar voren kwam. Nooit zijn de elementen van brood en wijn geworden tot het werkelijke lichaam en bloed van Christus. Zelfs bij het avondmaal is dit alleen symbolisch en zijn een gedachtenis aan Hem. Maar omdat wij heidenen (de volken) niet in beeld zijn in dit gedeelte, hoe kunnen we deze waarheden dan toepassen? Wel, we kunnen nu zeggen vanuit het woord van Gods genade dat het Brood des Levens de Heere in heerlijkheid is, Die genade en verlossing uitdeelt vanuit de hemel aan allen, zowel Jood als Heiden die geloven dat Hij voor hun zonden gestorven is en weer opstond uit de doden.

(ad. 15)—**Bewijs van de dood**

Schriftlezing: Johannes 19:33-37

“Maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet. Maar één der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, die heeft het getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig; en hij weet, dat hij zegt, hetgeen waar is, opdat ook gij geloven moogt. Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden. En wederom zegt een andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken hebben” (Joh. 19:33-37).

Voor alle sceptici, toen in die dag en ook nu, was het doorsteken van de zijde van Jezus, en het water en bloed wat er uit stroomde, het fysieke bewijs dat Hij inderdaad “al dood” was. In de achter ons liggende jaren hebben mensen vele theorieën bedacht dat Christus niet stierf, maar alleen in een coma raakte en later werd er nieuw leven ingeblazen. Mensen zullen vaak naar “grote geleerden” gaan om het bewijs niet te geloven dat we in dit gedeelte van de schrift zien. De redenering hierachter is, dat als Christus niet stierf er dan ook niet een opstanding geweest is, en als er geen opstanding is dan zal de mens niet voor God staan om verantwoording van zijn leven te geven. Onze Heere Zelf verklaarde in Joh. 10:15-18 *“Daarom heeft mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik hetzelfde wederom neme”*. In Luk. 23:46 zegt Jezus *“Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij den geest”*. In 1 Kor. 15:3 verklaart onze Apostel Paulus *“... dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften”*. En opnieuw in Rom. 4:25 *“Welke [Christus] overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking”*. De dood van de gekruisigde Christus en Zijn vergoten bloed was de sleutel voor onze redding. Hij stierf onze dood, was begraven, is opgestaan en zal op een dag komen en:

“1 Thess.4:16-17: ... die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen”.

(ad.16)—**De bloedakker**

Schriftlezing: Handelingen 1:19

“Hand. 1:19: En het is bekend geworden allen, die te Jeruzalem wonen, alzo dat die akker in hun eigen taal genoemd wordt Akeldama, dat is, een akker des bloeds”.

Het verraderlijke gedrag van Judas werd het ‘gesprek van de dag in de stad Jeruzalem’. Zijn dood met de bijkomende bizarre details dachten velen Gods hand te zien in de details en Gods rechtvaardige toorn voor wie God de Zoon zou verraden.

Een veld gekocht met 'bloed geld', niet bevuurd met het bloed van de verrader want zo'n stuk onroerend goed zouden zelfs velen niet hebben gewild. De priesters leken echter bereid te zijn om zo'n goede investering zonder gewetensbezwaar aan te kopen. Dit veld zal altijd een herinnering zijn aan Jeruzalem. Allen die langs dat veld lopen, zullen er aan herinnerd worden dat een ieder die zich tegen God verzet een prijs zal betalen zoals Judas deed.

Kain doodde zijn broer; Judas pleegde zelfmoord met hulp van Satan. In beide gevallen van moord wordt de grond genoemd. De aarde lijkt bloed te verafschuwen dat vergoten wordt. Ik ben niet één van degenen die in 'Moeder Aarde' geloven, want ik geloof in God de Vader; maar vele malen lijkt de Bijbel de aarde gevoelens en karakter te geven en het bloed wordt altijd verafschuwd door de Aarde. In deze tijd, waarin veel moorden plaatsvinden, is er op het gebied van bloed nog een herinnering, namelijk dat het vergieten van bloed verafschuwd wordt door God.

(ad. 17)—**Tekenen van de dag des Heeren**

Schriftlezing: Joel 2:30-32; Handelingen 2:19-20.

Een van de duidelijkste bewijzen dat de Gemeente, het Lichaam van Christus niet begon in Hand. 2, is dat de verzen 19 en 20 bevestigingen zijn van de Oud Testamentische profetieën van de profeet Joël. We zijn God dankbaar dat in Hand. 2:18 Zijn handelen met Israël werd onderbroken en we nu meer dan 2000 jaar de bedeling van genade hebben tussen verzen 18 en 19. Wonderbare genade is het vooral ook voor die ‘beproefde arbeider’ die studeert en het ziet. (2 Tim. 2:15). Het bloed in Joël 2:30-31 zal worden gewrongen uit de vijanden van de Messias. De vijanden van God hebben door de eeuwen heen het bloed van Gods volk vergoten. God zal ze terugbetalen. De wraak is alleen aan Hem. Zijn groot geduld met waarschuwingen door de profeten zal voorbij zijn. Ja, zelfs een rechtvaardig God stelt uiteindelijk een grens aan Zijn geduld. Natuurlijk zal het in verhouding staan tot Zijn vooraf bepaald tijdschema. Een paar kleine rampen in onze aardse atmosfeer hebben nieuwskoppen tot gevolg. Je kunt je dat, in de geest, ook wel voorstellen hoe het zal zijn als het Lichaam van Christus verenigd is met haar Hoofd en als de Heere Jezus Christus de onverdunde toorn uit zal storten over de wereld. Geen wonder dat mensen zullen vragen om de bergen op hen te laten vallen. “... en de maan in bloed ...” Hoe is dit te verklaren, dat kan door geloof alleen. Dit, samen met andere krachtige tekenen aan de hemel en de aarde zal bij sommigen uit Israël er toe leiden om de Naam van de Heere aan te roepen en te worden gered door het bloed van Christus. Zij zijn de 'verdrukking heiligen'. God waardeert bloed van Genesis tot Openbaring.

“Gen. 4:10:...daar is een stem des bloeds van uw broeder, dat tot Mij roept van den aardbodem”

“Op. 19:13: En Hij was bekleed met een kleet, dat met bloed geveerd was; en Zijn naam wordt genoemd het Woord Gods”.

Zijn er nu tekenen van de dag des Heeren? Nee, geen enkele! Nu is het nog een tijd zonder tekenen, het is de bedeling van Gods genade. Maar op een dag zullen zeker de voorspellingen van onze tekst gedeelten gebeuren.

(ad. 18)—**Verbod voor de Heidenen**

Schriftlezing: Handelingen 15:19-20 en 29

Het was geen kleinigheid toen een groep uit Judea kwam naar Paulus zijn gemeente in Antiochië om te prediken dat het besneden worden noodzakelijk was om gered te worden. Paulus en Barnabas reageerde snel en krachtig want zij wisten dat dit onderwijs gevaarlijk was. Elke leer die afbreuk doet aan het volbrachte werk van Christus moet bestreden worden, ongeacht de kosten. Paulus zijn reactie leverde tweedracht en aanvechting, maar dit moest gebeuren. Geen moment week hij met onderwerping, vanwege de waarheid (Gal. 2:5). Maar ze kwamen overeen om deze zaak te bespreken met de Joodse apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem, ver van Antiochië. Het is interessant om op te merken dat, hoewel Paulus zijn eigen speciale roeping heeft, hij ook respectvol was naar de koninkrijks heiligen. God verwekte Paulus om een nieuwe boodschap te prediken voor een nieuwe bedeling en zo wilde Paulus deze Joodse leiders laten weten dat zijn bediening van de Heere Zelf was.

“Gal. 1:1:.....geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus ...”.

Daarom was Paulus, door de liefde van Christus, ook niet hardnekkig en opstandig tegen het gevestigde koninkrijks programma. Hij zocht ernaar om zijn activiteit te bewijzen aan hen door de hand van God. Het was niet gemakkelijk in de vergadering te Jeruzalem, de wettische ijverars waren twistziek, met krachtige argumenten werkend voor hun zaligheid. Petrus ondersteunde Paulus terwijl Paulus en Barnabas de kans kregen om hun zaak te bepleiten. Uiteindelijk werd het een opmerkelijke conclusie. In het raadsbesluit, genomen in Hand. 15:19-20, werden twee belangrijke kwesties erkend:

- 1) Dat Heidenen inderdaad worden gered zonder de wet.
- 2) Dat geredde Heidenen niet geplaatst worden onder de wet, zelfs niet onder de rechtspraak van het Joodse volk. Deze godvruchtige mannen erkenden Gods wijsheid in de verlossing door Christus bloed, en de radicale veranderingen in Zijn programma. Hun verzoek was wel:

“Hand.15:28-29: deze noodzakelijke dingen ... dat gij u onthoudt van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij”.

(ad. 19)—**Uit één bloede**

Schriftlezing: Handelingen 17:26

“En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt,.....”.

In dit Schriftgedeelte (v.16-32) predikt Paulus op de ‘Mars heuvel’ over de ene ware God en Schepper. De mensen van Athene waren heel erg religieus en godsdienstig (betekend in v.22 ook bijgelovig). Zij aanbaden elke bekende god door op elk altaar te offeren. Ze waren zo bang voor de goden dat ze geen god wilden beledigen waarmee zij niet vertrouwd waren. Dit is de reden waarom ze een altaar hadden met het opschrift, DEN ONBEKENDEN GOD (v.23). Paulus gebruikte dit altaar als uitgangspunt voor zijn uitleg van de Ene Ware God van dat altaar. Hij toonde aan, betreffende dat altaar, dat zij daarmee de Schepper van het

heelal aanbaden, Paulus laat zien dat de God van de schepping zelfvoorzienend is (en niets nodig heeft van mensen) en dat Hij alle dingen geschapen heeft in het universum, zelfs de mens maakt deel uit van Zijn schepping. Dus als een maaksel van God, heeft de mens een verantwoordelijkheid om de Schepper te erkennen en Hem hun aanbidding te geven. Als Paulus de tijd en gelegenheid had, zou hij zeker Jezus Christus voorgesteld hebben als God de Schepper en zou deze mannen dan hebben opgeroepen om Hem te aanbidden. Maar toen Paulus sprak over Zijn opstanding (v.32), hoorden deze ongelovige mannen in hun eigen wijsheid, vanwege hun verhard en ongelovig hart, niet langer naar alles wat de Apostel Paulus te zeggen had en om zo Gods woorden te kunnen verstaan wat de Geest wilde leren, en zo werd zijn boodschap afgebroken. Bij de verkondiging van God de Schepper, maakt Paulus duidelijk dat alle mensen gelijk zijn en dat ze een gemeenschappelijk begin hebben. Ze zijn allemaal uit één bloede zegt Paulus. De gedachte van zijn verklaring is dat God alle mensen uit die ene man maakte, namelijk de mens Adam. Als gevolg van dit gemeenschappelijke begin van de mensheid zijn alle mensen gelijk en als een mens redding nodig heeft dan hebben alle mensen redding nodig. Indien er slechts één Schepper is, dan moeten dus allen Die Schepper aanbidden en zich laten verlossen door het bloed van Christus, want uit één bloede (Adam) heeft God het ganse geslacht der mensen gemaakt.

(ad. 20)—**Paulus neemt zijn verantwoordelijkheid**

Schriftlezing: Handelingen 20:26-27

“Hand. 20:26-27: 26... Daarom betuig ik ulieden op deze huidige dag, dat ik rein ben van het bloed van u allen. Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al den raad Gods”.

De apostel Paulus had al eerder gezegd tot de oudsten van de gemeente dat hij niets achtergehouden had van hetgeen nuttig was (v.20). Het was zijn leven om het Woord der waarheid ‘recht-gesneden’ te verkondigen, precies zoals het hem door de Heere Jezus was geopenbaard. We weten vast wel hoe de Apostel schreef in 1 Kor. 11:23 “... ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb ...”. Waar het om gaat is dat Paulus nauwgezet de mensen doorgegeven had wat God wilde dat ze zouden weten en daarom was hij niet schuldig aan het achterhouden of verdraaien van de leer, want zij hadden berisping, correctie en instructie nodig. Zo is het nu ook nog; iedereen die de noodzaak van waterdoop predikt tot vergeving van zonden, zoals de Apostel Petrus in Ha. 2:38 dat tot Israël sprak, maakt zich schuldig aan het doorgeven van een vals evangelie. Dit was voor een andere bedeling. En wie de waterdoop praktiseert alsof dit een bevel is voor deze tijd maakt zich schuldig aan het verdraaien van de raad van God door Paulus, de Apostel der Heidenen, die ‘al den raad Gods verkondigd heeft’ en ons leert “... dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?” (Rom. 6:3). Denkt u dat de Heere blij is als mensen Zijn Woord vervalsen? Bedenk wel dat iemand die de waterdoop beveelt ongehoorzaam is en zich voor de rechterstoel van Christus verantwoorden moet, want de Heere heeft nu duidelijk benadrukt dat de DOOP DOOR DE HEILIGE GEEST iedere DOOP DOOR MENSEN vervangen heeft. Bewijs dan voor jezelf dat dit nu de raad van God is door het in geloof lezen en acht te geven op Romeinen 6, ‘weet het’, ‘houdt het daarvoor’, ‘stelt nu uw leden’, “... om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking”. Als je weet en erkent dat het ‘in Christus Jezus gedoopt zijn’ de ‘EEN DOOP’ is (Ef. 6:5) voor deze bedeling

dan hoef je niet angstig te zijn in deze beproeving van geloof om zo de 'geestelijke doop' nauwgezet te gaan gehoorzamen.

(ad. 21)—**Voeten die snel zijn om bloed te vergieten**

Schriftlezing: Romeinen 3:15

"... Er is niemand rechtvaardig, ook niet één" (Rom. 3:10).

Wat is dit een duidelijke, vaststaande beoordeling van een niet gelovige mensheid! Onze Apostel geeft zijn persoonlijke erkenning van deze onbetwistbare waarheid:

"Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont ..." (Rom. 7:18a).

Sprekend over de natuurlijke toestand van de hele mensheid en daarmee ook van zichzelf, schrijft de apostel Paulus:

"Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; En den weg des vredes hebben zij niet gekend" (Rom. 3:15-17).

Men kan zich geen serieuzere aanklacht voorstellen! God laat over de verdorvenheid en wanhoop van de mens geen twijfel bestaan.

"Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen" (Rom. 8:7,8).

Hoe kan men nadenken over deze vreselijke waarheid zonder een verlangen om te ontsnappen aan een dergelijk vernietigende vloek? Want:

"Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt" (Rom. 3:11).

Ondenikbaar lijkt het, maar ondanks de opstandigheid en het koppig verzet van de mens leert Paulus,

"... dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren" (Rom. 5:8).

Onze "Adam natuur" kan niet worden ontkend. Koning David zrgt:

"Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen" (Ps. 51:7).

In Rom. 5:12 lezen we:

"Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben".

Tot zover het slechte nieuws. Maar nu komt het goede nieuws:

"Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben... opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven" (1 Tim. 1:15,16).

(ad. 22)—**Verzoening door het geloof in Zijn bloed**

Schriftlezing: Romeinen 3:25

Als we deze tekst overdenken dan zien we dat Gods houding ten opzichte van de zonde niet wordt veranderd, maar Zijn heilige eisen, met betrekking tot de zonde, die voldaan wordt. Het woord verzoening heeft de betekenis van 'plaats van verzoening' of 'dat wat voldoet'. In het Oude Testament was het 'verzoendeksel' de plaats van verzoening en het bloed wat besprenkeld werd was datgene wat aanduidde dat de rechtvaardige straf van de wet uitgevoerd was en voldeed aan Gods rechtvaardige eis. Het was een plaats van rechtvaardig oordeel en Gods genade, want zonder gerechtigheid is er geen vrede. In Rom. 3:25 is de plaats van verzoening Christus Jezus Zelf.

“Rom. 3:25: Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid”.

Geloof is niet in het bloed alleen, maar als onderdeel van wat Christus heeft volbracht. Het geloof is in de Persoon van de Heere Jezus Christus, in Zijn volkomen trouw aan de Vader in het doen van Zijn wil, en daardoor in alles wat Hij volbracht heeft in Zijn dood, begrafenis en opstanding. Door de dood en het vergoten bloed van Jezus Christus is Gods heilige eis aan de zonde voldaan. Daarom kan God rusten en verklaard Hij de zondaar rechtvaardig die zijn geloof plaatst in het volbrachte werk van Christus voor zijn eeuwige redding. Het is door Zijn genadig handelen met de zondaar op grond van de kruisdood van de Christus. In vers 25 en 26 lezen we verder:

“... door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods; Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die UIT HET GELOOF VAN JEZUS is”.

Dus op basis van Christus dood, begrafenis en opstanding was God in staat om door Zijn verdraagzaamheid de zonden van de mensen in het verleden, die Hem vertrouwden, 'voorbij te laten gaan', hen rechtvaardigende die in geloof en met een gebroken hart de vereiste 'bloed' offers brachten. *“O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods ...”* (Rom. 11:33).

(ad. 23)—**Gerechvaardigd door Zijn bloed**

Schriftlezing: Romeinen 5:9

Er zijn altijd wel uitzonderingen, maar de meeste mensen zijn eerlijk genoeg om toe te geven dat ze schuldige zondaren zijn en dat zij Gods toorn verdienen tenzij er middelen gevonden kunnen worden om ons te rechtvaardigen van onze zonden. Sommigen zeggen hun hoop op Gods rechtvaardiging en het eeuwige leven te hebben door hun godvruchtige ouders, hun pogingen om goed te leven of een strikte naleving van een religieuze wandel. Maar zal een van deze dingen ons in een rechtvaardige staat met God kunnen brengen? Niet volgens de Schrift. Mensen kunnen een groot vertrouwen hebben dat ze naar de hemel gaan, maar het echte probleem is 'waar is mijn geloof in' Velen erkennen het belang van de dood van Christus aan het kruis, maar proberen om iets toe te voegen aan het kruis om hen te redden van de rechtvaardige straf voor hun zonden, en, eenmaal gered zijnde gerechtig voor God te blijven door er werken aan toe te voegen. Maar het is zeker niet het kruis plus enkele vormen van gerechtigheid van mensen. In plaats van eigen gerechtigheid is het juist het 'geloof in Zijn bloed' waarmee God Zijn rechtvaardigheid heeft getoond door de vergeving van zonden die in het verleden gedaan zijn door Zijn verdraagzaamheid en ook nu (Rom. 3:25,26). Niets minder zal ons rechtvaardigen van onze zonden en er zal niets toegevoegd

kunnen worden aan deze eenvoudige Schriftuurlijke oplossing. God wil dat wij weten dat er geen enkele vorm van menselijke gerechtigheid en eigen verdiensten kan zijn, dan alleen Zijn vergeving. In plaats van eigen werken zijn we:

“om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is (Rom. 3:24).

En is uw geloof om naar de hemel te gaan gefundeerd op het volbrachte werk van Christus, plus iets dat u doet? Als dat zo is, laat Gods Woord tot uw hart spreken en plaats uw geloof in Zijn dood, begravenis en opstanding als enige hoop op het eeuwig leven. Doet u dat dan zult u zijn:

“... gerechtvaardigd door Zijn bloed...” en “... behouden worden van den toorn” (Rom. 5:9).

(ad. 24).....***een gemeenschap des bloeds van Christus?***

Schriftlezing: 1 Korinthe 10:16

Een naam van dit hoofdstuk zou kunnen zijn 'de drie tafels'. Want in v.21 hebben we de tafel des Heeren, dan komt de tafel van de duivelen en eerder, in v.18, hebben we tafel van Israël. Aan wiens tafel hebben we gemeenschap? Dit gehele onderwijs (v.16-33) is Gods instructie om de afgoderij en ongerechtigheid te ontvluchten, alsmede alle in het eerste deel van het tiende hoofdstuk genoemde zonden. Allereerst moet gezegd worden dat de tafel des Heren hier niet hetzelfde is als het avondmaal in hoofdstuk 11. De tafel in ons tekstgedeelte gaat over onze verbinding ofwel gemeenschap in de dingen van Christus als heiligen en dat 24 uur per dag! Wij hebben gemeenschap aan de tafel van zegeningen op basis van het bloed van Zijn verlossing en het brood van het leven van onze Heere. We zitten niet aan Israëls tafel waar we zegeningen zouden kunnen ontvangen op basis van offers en beloften. We zitten zeker niet aan de tafel van de duivelen, waar we als ongelovigen nog deelgenoten van de goddeloze dingen waren. Dat is toen we nog niet voor eeuwig gered waren. Maar nu is onze gemeenschap (Zijn aanwezigheid in ons met alle geestelijke zegeningen en vreugde) in en op basis van het bloed van Christus, dat is Zijn dood voor ons en het eeuwige leven in Hem. Ons leven zou dus moeten weerspiegelen de tafel waar wij aan zitten. Hoe verkeerd is het dan ook om te leven in de zonden van het eerste deel van dit hoofdstuk betreffende Israël:

“... deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons”, terwijl wij leden van het Lichaam van Christus zijn! Wij zijn zoals God zegt: “... een brood ... een lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn” (v.17).

Daarom:

“... gij kunt niet deelachtig zijn aan de tafel des Heeren, en aan de tafel der duivelen” (v.21).

We kunnen geen gemeenschap hebben aan de zonden van het vlees, de wereld en de duivel en dan verwachten dat we onze God en Vader behagen. Onze gemeenschap in het bloed van Christus vereist, dat, overeenkomstig de kracht van de Heilige Geest die in elke ware gelovige woont, wij als heiligen behoren te leven. Mogelijk denkt u niet dat afgoderij uw probleem is, nou ja, wat dacht u van ontucht, het weerstaan van Christus en morren?

(ad. 25)—**Verlossing door Zijn bloed**

Lezing: Efeze 1:7; Kolossenzen 1:14

Ef. 1:6-7: "Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde; In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade".

Iemand stelde, met betrekking tot het woord 'verlossing' dat het een 'in vrijheid stellen is voor losgeld'. Er was een prijs die betaald moest worden om ons van onze zonden te verlossen en de prijs was het bloed van Christus. Het is duidelijk dat de mens zichzelf niet kan verlossen en dat de mens geen betaling kan doen die God zou accepteren. Anders zou de dood van onze Heere ijdel zijn zoals Gal. 2:21 zegt:

"Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven".

Het volgende deel van Ef. 1:7 is inderdaad kostbaar, 'de vergeving der misdaden'. De apostel schrijft aan degenen die reeds hebben geloofd en daarom die grote zegening genieten. Alleen degenen die 'in Christus' zijn hebben de vergeving. Hun zonden zijn 'weggedaan' en zullen nooit meer in herinnering worden gebracht tegen hen. Het is op deze basis dat we 'geaccepteerd zijn in de geliefde'. Wat zijn de grenzen van Gods vergeving? Is er iemand die zulk een grote zonde gezondigd heeft dat Hij niet kan worden vergeven? We zijn volkomen verzekerd van onze vergeving want het is

"... naar den rijkdom Zijner genade" (Ef. 1:7).

Deze genade geeft redding en is verschenen aan 'alle mensen' Tit. 2:11 en zoals we kunnen lezen in Rom. 5:18-20:

"... alzo ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens" en "... waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest".

Ja, deze grote genade is onuitputtelijk en niemand is buiten haar bereik. God gebiedt ons om dit goede nieuws van het volbrachte werk van Christus te geloven en om te genieten van de vergeving (Rom. 4:24 – 5:1).

(ad. 26)—**Nabij gebracht door het bloed van Christus**

Schriftlezing: Efeze 2:13

Na duizenden jaren van dierlijk bloedvergieten als een offer voor de zonde verschijnt Christus. De dood van onze Heere op Golgotha maakt toekomstige offers voor de zonde onnodig. Een dierlijk offer was nooit gemakkelijk. Kijk naar het mooiste dier in een geselecteerde kudde; zie dan het dier gescheiden van de kudde en kijk naar de schuld van welke aard dan ook voor een periode van tien dagen. Dat was net lang genoeg om een gehechtheid aan het dier te ontwikkelen. Zie nu de dag die gaat komen en dat deze zondaar zijn 'persoonlijke vriend' als het ware weg gaat brengen, met pijn in het hart, om hem over te geven aan de dood voor één zonde die hij zelf had begaan. Het dier was mooi, onberispelijk, en onschuldig; kan dit rechtvaardigheid zijn? God had onder de wet bevolen dat elke zondaar moet sterven, maar gaf hem een dier in zijn plaats. Zonde is een serieuze zaak bij God. Soms beschouwen we zonde als zelfs wenselijk! Maar God de Vader beschouwde de zonde zo ernstig dat Hij de Hemels meest perfecte selecteerde, de onschuldigste en het mooiste juweel als de enige prijs die kon boeten voor de zonde.

Dit is gerechtigheid, want het is net zoals in het geval van het vervangende dier, God had het zo verordend. De vraag is niet, hoe kan God een zondaar in de hel doen neerdalen maar eerder, hoe kan een rechtvaardig en heilig God één zondaar toelaten om naar de hemel te gaan? Nu, door dat bloed zijn we gerechtvaardigd en nabij gebracht tot God! Het bloed is het meest heilige voor de Vader. Het is de uitdrukking van eeuwige liefde en toewijding van de Zoon aan de Vader, namens de hele mensheid, maar in het bijzonder is het voor degene die het Evangelie geloofd en de Heere Jezus Christus als Verlosser aanneemt.

(ad. 27)—**De worsteling van de gelovigen**

Schriftlezing: Efeze 6:12

De fysieke sport van het worstelen is heel eerlijk, want je tegenstander weegt meestal hetzelfde als jij, waardoor je een kans hebt op de overwinning. Echter, in Ef. 6:12 staat:

“Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed ...”.

Dus hier is een strijd waarin we moeten zoeken naar een bron van kracht buiten onszelf als we willen winnen. En God heeft ons deze hulp gegeven: waarheid, gerechtigheid, het evangelie van vrede, het schild van het geloof, de helm van de zaligheid en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord. En dan bovenal biddende ‘in de Geest’ in overeenstemming met de verborgenheid in Rom. 16:25. Dit is duidelijk een strijd

“ ... tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht” (Ef. 6:12).

We kunnen alleen inzicht in de ware aard van onze strijd krijgen door het biddend en gelovig lezen van Paulus zijn brieven. In 2 Tim. 2:4 lezen we:

“Niemand, die in den krijg (geestelijk) dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft”.

Als u Christen bent in de 'wereldse politiek' dan behaagt dit God niet. U ontkent de belangrijkste oorlogvoering waarvoor ambassadeurs van Christus zijn geroepen: dat van afscheiding van het wereldsysteem geregeerd door Satan (Ef. 2:2).

“Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht” (Ef. 6:10).

In de strijd van de gelovigen is het vereist dat we aandoen

“... de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omlleidingen des duivels” (Ef. 6:11).

Satan kan ieder mens verslaan in een één-op-één situatie. Dat is de reden waarom wij de Heere in ons leven zo nodig hebben. God, in Zijn soevereine wijsheid, begeert zeer, dat de Geest geleide heiligen:

“... een vat zijn ter ere, geheiligd en ...” (2 Tim. 2:15,21).

En bruikbaar zijn tegen Satan als gelovige en trouwe soldaten. Het lichaam van Christus zal door God worden gebruikt om de hemelse gewesten in de komende eeuwen in te nemen. Moge het zo zijn voor allen die het evangelie van Gods genade lezen, geloven en gehoorzamen.

(ad. 28)—**Vrede door het bloed van het kruis**

Schriftlezing: Kolossen 1:20

Wanneer de zaak van vrede door het bloed wordt genoemd, zal onmiddellijk gedacht worden aan het principe in Rom. 5:1, de vrede die gelovigen individueel hebben met de Heere. Maar een bestudering van onze tekst geeft aan dat dit niet het enige soort vrede is wat mogelijk gemaakt is door het vergoten bloed van Christus. Hier wordt geleerd dat het vergoten bloed ook een voorziening is van de vrede in de hemelse gewesten, een middel waarmee de hemelse posities met God werden verzoend.

De verklaring vermeld in Jes. 14:12-14 over lucifers hoogmoed, en wat hij in zijn hart zei, geeft Satans wil en vastberadenheid aan om zich posities en gezag in de hemelse gewesten toe te eigenen. Door het lezen van Job. 15:15, dat: *'de hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen'*, en het vergelijken van die gedeelten die vertellen over de kwade principes en machten in hemelse plaatsen (verg. Ef. 6:12), merken we ook op dat Satan de overste is van de macht der lucht (Ef. 2:2) en kunnen dan concluderen dat Satans plan tot op zekere hoogte slaagde. Hij leidde een opstand onder de engelen en vijandigheid werd gecreëerd tussen de aanhangers van Satan en degenen die trouw aan God bleven. Deze vijandschap is doorgegaan omdat er niemand was om deze kwade wezens te vervangen. Maar nu, geprezen zij God, het bloed van het kruis van Christus heeft hier voor gezorgd. Door het kruis is een totaal nieuw ras van wezens, bekend als het Lichaam van Christus, het nieuwe Schepsel, gecreëerd.

De voorziening voor de vrede in de hemelse gewesten is nu gevestigd. Maar waarom moeten de vijandelijke troepen dan in deze posities blijven? Omdat de vervangers nog niet klaar zijn; het Lichaam van Christus is nog niet compleet. Spoedig zal de tijd komen dat we met de Heere zullen zijn. Hij wil ons gebruiken en de vijandelijke troepen vervangen en de hemelse posities vrij maken voor Zijn glorie, wat voor ons die verzoend zijn met God een eeuwige heerlijkheid zal zijn met Hem.

(ad. 29)—**Verdrukkingsheiligen gereinigd**

Schriftlezing: Openbaring 1:5

Het boek Openbaring wordt meer dan enig ander boek in de Bijbel verkeerd begrepen. De reden voor dit misverstand is een misvatting van de kant van de meeste christenen om:

"... het Woord der waarheid recht te snijden" (2 Tim. 2:15).

We moeten onderscheid maken tussen Gods instructies voor het volk Israël en Zijn instructies, in de bedeling van genade, voor het Lichaam van Christus. Het boek Openbaring is een 'profetie' boek (Op. 1:3 en 22:7) en spreekt over de gebeurtenissen die gaan plaats vinden in de toekomst nadat de Gemeente van deze bedeling opgenomen is in de wolken om onze Heere te ontmoeten in de lucht (1 Thess. 4:17). Het boek Openbaring spreekt van gebeurtenissen die plaats zullen vinden op aarde tijdens de 70e week van de profetie van Daniël. Deze gebeurtenissen vinden plaats voordat Christus naar de aarde terugkeert om Zijn koninkrijk te vestigen en om Israëls Koning te worden.

In het boek Openbaring betuigt Johannes aangaande de toekomstige gemeenten van de Joden. De auteur van deze profetie is niemand minder dan Jezus Christus, Israëls beloofde

'Verlosser' (Rom. 11:26) Die *'hun zonden zal wegnemen'* (Rom. 11:27). Johannes identificeert Israëls beloofde 'Verlosser' als Degene:

'Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed'. (Op. 1:5).

(Johannes is bij deze bloed-gewassen heiligen inbegrepen). We weten dat Johannes zich identificeert met Israël, want in Op. 1 vers 6 lezen we:

"En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader ...".

En deze groep mensen aan wie Johannes schrijft kan niemand anders zijn dan het volk Israël, want het was slechts aan dit éné volk dat God beloofd had:

"En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn ..." (Ex. 19:6).

God heeft maar één weg naar verlossing voor alle bedelingen en dat is om gereinigd te worden door het Bloed van Christus. Toch wordt deze reiniging alleen toegeëigend door te doen wat God vraagt in een bepaalde bedeling.

(ad. 30)—**Overwinning door het bloed**

Schriftlezing: Openbaring 12:11

Overwinning! Men koestert het. In een Olympisch jaar richt men zich op de strijd en de zege van overwinning in de spelen. We mogen ons trots, succesvol en zelfs opgetogen voelen als onze kampioen de competitie wint en de prijs in ontvangst neemt. In onze dromen kunnen we onszelf verplaatsen in de winnaar op het podium bij het ontvangen van een medaille. Maar in Openb. 12:11 is het geen spel! In het midden van de verdrukking zullen de broeders van de koninkrijks gemeente de toekomstige overwinning ervaren die er zal zijn als gevolg van een prestatie in het verleden. Nee, niet door hun eigen werk, maar door de overwinning van het Lam van God. Dit zal de overwinning op Satan zijn, de aanklager, die een dubbele nederlaag zal lijden. Allereerst door Michael:

"En er werd krijg in den hemel; Michael en zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel" (Op. 12:7-9).

Ten tweede, de broeders op aarde zullen hem overwinnen door het bloed van het Lam en het woord van hun getuigenis. De vertaling: *'Door het bloed van het Lam'* is letterlijk en zo zien we dat het bloed van het Lam de basis voor hun overwinning zal zijn. Deze broeders zullen overwinnen door het bloed van het Lam en hun leven niet liefgehad hebbende tot de dood. Zelfs het woord van hun getuigenis richt zich op het Lam, Jezus Christus, omdat Hij hun getuigenis zal zijn v.17.

Door geheel de menselijke geschiedenis betekende bloed de overwinning. Voor het bedekken van Adams naaktheid was het vergieten van bloed noodzakelijk (Gen. 3:21). Het Pascha eiste het bloed van het lam (Ex. 12:7). Voor ons biedt het bloed van Christus vergeving van zonden (Ef. 1:7). Dus het bloed van het Lam in de komende bedeling zou ons niet moeten verrassen. Want dan zal de overwinnaar zijn 'de Heere Jezus Christus', en dat is de definitieve nederlaag van Satan.